

– Orðaskiftið um integrasjón snýr seg í stóran mun um tað peningaliga. Men tað mentanarliga hevur eins stóran týðning fyri, at tey, sum eru í Føroyum og tey, sum koma til Føroya sum tilflytarar kunnu liva í samlag, sigur Ugur Kevioğlu

PRIVATMYNDIR

Skilir óttan

Tá vit hoyra um og síggja yvirgangsatsóknir í Evropa, gerst ein sjálvandi eisini óttafullur um sítt samfelag. Men orðaskiftið í miðlunum stimbrar fordómar, sum reingja veruleikan. Ugur vil vera við, at hetta er ein stórir trupulleiki fyri báðar partarnar.

– Fjølmiðlarnir gera ikki mun á átrúnaði og yvirgangi, og tí verður orðaskiftið merkt av fordómum. Tá islam javnan verður nevnt saman við yvirgangi, so skapast eitt fatanarligt samband millum orðini í hugaheiminum hjá fólki. Soleiðis fáa fordómarnir friar teymar, sigur hann.

Ugur vísir á, at bretskar kanningar staðfesta, at miðvísar endurtøkur av tveimum orðum í miðlunum kunnu taka burtur eginleikan at skyna mun á orðunum. Myndin, sum verður skapað í miðlunum stendur ikki í røttum lutfalli til veruleikan.

– Talið av teimum, sum skjóta frá hond í Guds navni, stendur ikki mót við tey mongu, sum verða væl samsnsjóvað í nýtt samfelag. Sagt kundi verið, at heildarmyndin átti at verið positivari. Hoyrdu vit ferð eftir ferð um buddistiskar yvirgangskroppar, fóru vit at óttast buddistar, heldur Ugur.

Hann metir, at ræðusøgurnar verða valdar fram um tær positivu søgurnar. Hetta ger integrasjónina trupla.

– Skalt tú integrera fólk í samfelagið, krevst eisini, at fjølmiðlarnir gera sítt íkast. Til dømis er tað eggjandi fyri ein tilflytara at hoyra søgur, ein kann fyrihalda seg til. Útvarpið segði á jolum, at her var føroyskur muslimur, sum ætlaði sær at hátíðarhalda jólini. Hetta vísir, at eisini muslimar taka við øðrum mentanum, sigur Ugur Kevioğlu.

Felags um samansjóðingina

Føroyar hava ein gyltan møguleika at fáa í lag ein væleydnaðan

»Her merkist ein trygg-leiki á fólki. Føroyingar skulu ikki smæðast at samskifta við tilflytararnar, sum koma higar at búgva«

Ugur Kevioğlu

integrasjónshugburð, tekur ein við læru av mistøkunum hjá øðrum londum.

– Eisini, um Føroyar fara at bjóða flóttum vælkomnum, sigur Ugur.

– Tað er sera týðningarmikið at skapa ein dialog, soleiðis at báðir partar fáa fatan av ymiskleikanum millum mentanin. Til hetta áttu føroyingar, at nýtt ágóðan av teimum, sum eru komin til Føroya frammanundan. Teir flestu tilflytararnir hava føroyskan maka, og sostatt hava tey virðismikla vitan um virðini og lívsháttin hjá føroyingum, sigur Ugur Kevioğlu.

Ugur ivast ikki í, at í Føroyum eru nógv fólk, sum vilja hjálpa teimum, sum finna leiðina higar. Eisini er neyðugt, at tey, sum frammanundan hava roynt at flyta til Føroya,

– Tey kunnu til dømis greiða frá, hví føroyingar hava konfirmatión um várið og um heystið og halda jól í december, sigur hann og leggur aftrat.

– Fara føroyingar at bjóða flóttum vælkomnum, vóni eg, at ein ber seg so klókt at sum møguligt. Her eru vinalig fólk, sum fegin vilja veita eina hjálpanði hond. Í Danmark eru tað mest vælgerandi felagsskapir, sum taka sær av integrasjónsarbeiðnum. Men í Føroyum ber til at bera so í bandi, at føroysku borgararnir standa saman um at fáa tilflytarar at gerast ein partur av samfelagnum, skjótast gjørligt. Fólk flest vilja fegin standa á egnum beinum og geva sítt íkast til samfelagið, og verður integrasjónin væleydnað, er talan um eina góða iløgu, tí allir borgarar gjalda skatt. Orðaskiftið um integrasjón snýr seg í stóran mun um tað peningaliga. Men tað mentanarliga hevur eins stóran týðning fyri, at tey, sum eru í Føroyum og tey, sum koma til Føroya sum tilflytarar kunnu liva í samlag, staðfestir Ugur.